

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số: 1168 26 tháng 11 năm 2017

Hành Thông

Hành thông tự giải trí càng minh
Pháp giới khai thông rõ tiến trình
Minh đạo hiểu đời thanh trí triển
Bình tâm học hỏi thân tâm hiền

Kính bái
Lương Sĩ Hùng

Mục Bé Tám 1992

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải toả uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) Đêm nào nhà Bé cũng đều có hát chung vui với bạn đạo đến thăm, khác hơn các gia đình khác là sao?
- 2) Hôm nay sẽ có cuộc điện đàm, số người càng ngày càng đông, Bé có dự định hay không?
- 3) Những người nhận được những câu phúc đáp của Bé có nhẹ không?
- 4) Lúc này thấy Bé ít ăn và vui hơn trước tại sao?
- 5) Buổi lễ cuối năm, mọi người tổ chức rất nhộn nhịp, Bé có tham gia không?
- 6) Ngày cuối năm dương lịch, Bé có tổ chức vui chơi với bạn đạo hay không?
- 7) Hôm nay ngày đầu năm dương lịch của năm 92, Bé nghĩ sao về sự sanh tồn của nhơn loại trên mặt đất này?

<p>1) 27-12-91 Hỏi: Đêm nào nhà Bé cũng đều có hát chung vui với bạn đạo đến thăm, khác hơn các gia đình khác là sao?</p> <p>TL: Thưa nhà của Bé lúc này các bạn đạo quý yêu của Bé đều hướng về Bé, cùng chung hướng về Trời thanh nhẹ, cộng với những bài hát hướng thượng giải thông tâm lý nội khoa của mọi người. Tình trạng mặt đất bên ngoài Bé ở cũng được yên vui, biển êm lặng tình Trời cao đẹp. Mọi người chung vui, kể đến người đi tấp nập, thấp cao dung hoà. Cho nên Bé thường nhắc nhiều người đồng thiện tu học sẽ đem lại sự kết quả tốt cho mặt đất là vậy.</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Tu thiên thanh nhẹ giải mưa mây Tâm tiến thân vui thức mỗi ngày Đoi đạo song toàn trong ý thức Giải mê phá chấp vững bền lâu</i></p>	<p>2) 28-12-91 Hỏi: Hôm nay sẽ có cuộc điện đàm, số người càng ngày càng đông, Bé có dự định hay không?</p> <p>TL: Thưa tùy duyên hướng thượng của mọi người, mà bàn bạc về đạo pháp, trực tiếp phân giải từ câu hỏi của địa phương vọng về.</p>
<p>3) Hỏi: Những người nhận được những câu phúc đáp của Bé có nhẹ không?</p> <p>TL: Thưa hỏi từ người đã dự thính sẽ hiểu rõ hơn, nếu không hữu ích tại sao sự yêu cầu càng ngày càng đông. Cho nên có cho hay, qua cuộc điện đàm thì sẽ thấy rõ sự động tịnh của mỗi tâm linh.</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Duyên tròn phát triển khắp năm châu Cảm thức chơn tâm rất nhiệm mầu Không phép không bùa tâm tự thức Cảm thông nguyên lý thực hành mau</i></p>	<p>4) 29-12-91 Hỏi: Lúc này thấy Bé ít ăn và vui hơn trước tại sao?</p> <p>TL: Thưa Bé cảm thấy hằng đêm Bé được vui với mọi người, Bé được ăn cơm tinh thần thương yêu và cõi mở, trẻ già cũng chung tâm thức, hướng về giải thoát. Lúc nào Bé cũng được sống trong cõi thanh nhẹ, duyên lành tái hội đêm ngày. Tu thiên nhiều và khoẻ mạnh từ tâm lẫn thân. Cần thiết là ăn được nguyên ý thanh tịnh, thì sự đòi hỏi của tình đời, tự nó sẽ tan biến mất.</p> <p style="text-align: center;">Kệ: <i>Chuyện tu là chuyện rất tru cần Trí mở tâm khai chuyển thức lần Hòa hợp chơn hồn qui một mối Vô nam vô nữ cảm giao tăng</i></p>

5) 30-12-91

Hỏi: Buổi lễ cuối năm, mọi người tổ chức rất nhộn nhịp, Bé có tham gia không?

TL: Thừa tổ chức ăn nhậu Bé không có phần, vì người tu thiền đêm nào cũng là dịp Tết tiến hóa của tâm linh, không phải ăn nhậu vui đùa lộn xộn là hưởng đâu. Ngược lại người tu thiền nhiều vui hòa với chơn lý thì mới thật sự giải hưởng triền miên, tâm thức sẽ được dồi dào và sống động hơn, tình Trời rõ rệt. Mùa đông phẳng lặng lui về thanh tịnh, thức giác thăng hoa. Người đời thì phải nhân tạo giả ảo, không thật với chính mình cũng gọi là vui, chứ không thật vui. Sự lo âu vẫn còn tồn tại sau thời gian ăn nhậu, ca xướng động loạn. Bé cảm thấy dành nhiều thì giờ tham thiền là vui nhất, trong chu trình tiến hoá của tâm linh.

Kệ:

*Mỗi năm mỗi tiến rõ hành trình
Đạo pháp vui khai chuyển thức minh
Chung học đạo đời duyên trí độ
Trì tâm khai triển lại càng mình*

6) 31-12-91

Hỏi: Ngày cuối năm dương lịch, Bé có tổ chức vui chơi với bạn đạo hay không?

TL: Thừa có, Bé tổ chức ngay trong tâm thức, chuẩn bị cho mọi người tự tu tiến từ bao nhiêu năm qua, để sớm kết thành một mảnh lưới tình thương và đạo đức của nhơn sinh, tình yêu thương sống động, thực hiện tha thứ và thương yêu suốt một kiếp người, sống trong khí giới tình thương và đạo đức rõ rệt. Đêm Giao Thừa tức là đêm chuyển giao tâm thức, thừa tiếp thanh quang hướng thượng, Bé và mọi người đồng hành chúc phúc cho nhau bằng nguyên lý vô sanh.

Kệ:

*Nguyên lý vô sanh tự thực hành
Cảm thông thiên địa ý thanh thanh
Trì tâm tu luyện cùng chung tiến
Thực hiện qui nguyên sống kết mảnh*

7) 01-01-92

Hỏi: Hôm nay ngày đầu năm dương lịch của năm 92, Bé nghĩ sao về sự sanh tồn của nhơn loại trên mặt đất này?

TL: Thừa sự tiến hóa của tâm linh vẫn không ngừng nghỉ, trôi sục tùy theo duyên nghiệp của mỗi cá nhân. Luật nhân quả kèm chế con người trong phạm vi tâm thức, đua nhau tìm ra những gì lợi ích cho chính mình, loài người càng ngày càng đông, thì sự cạnh tranh càng mãnh liệt, từ lãnh vực này cho đến lãnh vực nọ, kẻ cả người tu mang xác làm người thì cũng phải ăn mà sống.

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Đạo

*Tận dụng minh triết khai tâm
Không dùng đấm đá tạo lầm, tạo sai
Bình tâm học hỏi học hoài
Tì bi khai khuyết sửa sai chơn hồn
Lý thanh chơn lý sanh tồn
Bất trung tạo động, hương hồn khổ đau
Học thời chấp nhận đổi trao
Qui nguyên thanh giới bước vào Càn Khôn./.*

Lương Sĩ Hằng

Honolulu, 11-04-1989

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

Chánh Giác

(Perth, 5/2/83)

Nạn là do phần trước của chúng ta rước vào mà thôi, nếu chúng ta biết tu, khứ trước lưu thanh thì trước không nhập thân chúng ta. Chúng ta cứ lo cái xác thân bành trướng, to lớn như con trâu nhưng mà tâm thức chỉ có chút tạo, các bạn đã thấy! Cái đó là sự trì trệ của con người, được đi bằng hai chân mà không hướng thượng và không vun bồi tâm linh để tiến hóa thì người đó là người đau khổ. Giờ phút quyết định sẽ đến với các bạn, rồi các bạn hồi tưởng rằng lời nói của tôi là đúng! Chính tôi cũng ở trong cảnh đó mà được thoát ra, ngày nay mới nhắc các bạn phải tự tu tự tiến, để đem lại những sự hạnh phúc quân bình trong tâm thức, để tránh cái cảnh tăm tối, liêu mạng, cống cao ngạo mạn và tự chôn sống chúng ta! Chúng ta đã thấy rõ Tôn Ngộ Không có 72 phép màu và xử dụng ngũ hành, đánh khắp càn khôn vũ trụ nhưng thua một phép Thanh Tịnh và Sáng suốt của Đức Phật! Đức Phật đã đạt thành siêu thoát, chủ ngũ hành, không lệ thuộc ngũ hành. Cho nên có quyền điều khiển ngũ hành và để cho những người xử dụng ngũ hành trong sai lầm thức tâm và ăn năn tìm tia sáng đó để tự thoát và trở về với nguyên lai bản tánh, chủ của ngũ hành!

Chúng ta một tiên đồng giáng thế, một tiên nữ giáng thế thì chúng ta nhập vô thể xác. Hỏi trước khi chúng ta giáng thế, chúng ta phải là phần sáng suốt không? chắc hẳn các bạn biết rồi, tôi lúc chưa vô sòng bạc, tôi sáng suốt tinh táo và biết phê bình, đánh cách nào ăn thua. Nhưng mà ngày nay tôi lâm vào trận rồi tôi mới thấy rằng chính tôi ngu muội! Nếu tôi không bước vào sòng bạc tôi là người ăn tiền và tôi bước vào sòng bạc, tôi là người thua ! Tại ai? Tại tôi! Nếu mà tôi không lâm trận và ngự trong xác phàm thì tôi không bị lôi cuốn! Mà khi tôi lâm trận và tôi giữ phần sáng suốt sẵn có của chính chúng tôi và trở về với sự sáng suốt sẵn có của chính tôi thì tôi không bị lôi cuốn: Cư trần bất nhiễm trần! Nhiều người cư trần nhiễm trần đều là hưởng thụ. Đó rồi gây cho thần kinh bất ổn, tâm bất an và bất hòa với gia cang! Đạo đức nói ra hành không nổi, phiền vợ phiền con, tâm linh không khai triển, chỉ giữ cái ta đây lớn như ông voi, chỉ đứng đó thôi chứ chả làm gì được! Cho nên chúng ta phải hiểu, phải hiểu cái thân gồ ghề này là một khám tử đang giam hãm một phần tâm linh nhỏ bé! Cho nên chúng ta phải trở về với thanh điền gọn ghẽ! Một tiên đồng, một tiên nữ để giải thoát cảnh trần mê động loạn này! Mới mong đạt được cơ tiên hóa tốt đẹp. Sự thanh cao cõi mở đời khai triển, không bị lệ thuộc nữa!

Cho nên con người tu, phải thực hành trì chí và phải chấp nhận sự nhồi quả của tâm linh, nhiên hậu chúng ta mới trở về thanh cảnh của nội thức! Chúng ta mới thấy sự gồ ghề, dâm ô của chúng ta tràn ngập trong tâm thức và đem lại sự tăm tối mê muội mà thôi. Cho nên các bạn đã thử qua rồi, các bạn đã làm cha làm mẹ, đã sống trong cái cảnh điều luyện đó và chính các bạn cũng có sự tham dâm, các bạn phải nhìn nhận điều này và thức tâm sáng suốt, thì từ trước các bạn cũng trở về thanh và từ thanh các bạn mới nhập định! Cho nên con đường tu học không phải nói dóc, không phải nói mãi và không làm, không phải tranh lý luận và không thực hiện kỳ tâm thì làm sao thấy được! Cho nên chúng ta phải thực hiện khai tóa cái tánh của chúng ta và cái vốn cuối cùng của chúng ta là thanh tịnh và sáng suốt!

Cho nên ngày nay chúng ta tu trở về với trật tự, nhiên hậu chúng ta mới thấy rằng sự tăm tối của trước kia, một năm thôi! Năm trước và năm sau các bạn cũng thấy rõ sự tăm tối của chính bạn và ngày nay các bạn thức giác rồi, các bạn bằng lòng trở nên một cậu bé, một tiên đồng, một sự nhần nhục trần trề để các bạn hưởng đời đời! Mọi người chúng ta xuống thế gian chỉ học có chữ Nhẫn và để đem lại Tình thương và Đạo đức, soi sáng cho mọi tâm linh, mọi linh căn tại thế đang bị mờ ám và chúng ta thấy rõ và chúng ta xây dựng linh căn của chúng ta khai triển, ảnh hưởng tất cả những linh căn khác trong quả địa cầu này, đồng tu đồng tiến và trở về với nguồn cội sáng suốt. Đó là chiều hướng qui định, đó là ý Trời đã qui định! Thiên cơ đã xoay chuyển trước mắt các bạn, các bạn bị mưa bị nắng, bị sự vầy xéo của tình cảnh! Đó, các bạn đang bị cán trong cái bánh xe và trở nên tốt lành hơn và tốt đẹp hơn! Cho nên các bạn phải học nhẫn học hòa, học chịu đựng thì các bạn mới thấy khả năng sáng tạo của các bạn! Cho nên những người chưa hiểu điều này, ban đầu gặp nhau mền cảm nhưng mà đi sâu vào tâm thức tăm tối nó lại phản kháng!

Đó là luật phản trắc, vì sự tăm tối luôn luôn phải có sự tự vệ và phản trắc thì dâm ra gây sự tăm tối cho chính mình! Cho nên giữa bạn đạo và bạn đạo nên thực hiện tha thứ, thương yêu, xây dựng, cởi mở, học hỏi thì chúng ta mới đóng góp được tình thương và đạo đức! Chúng ta biết ta và yêu ta, khai mở vạn linh trong ta, chúng ta mới được tràn ngập tình thương và đạo đức trong tâm thức của chúng ta. Chúng ta mới thấy đáng Tạo Hóa đã yêu thương chúng ta vô cùng! Cha lành chúng ta yêu thương chúng ta vô cùng, xây dựng cho chúng ta từ ly từ tí, mền cảm truyền cảm 24 trên 24 để chờ đợi sự thức tâm chúng ta hòa tan với Ngài mà thôi! Nhưng mà mấy ai hiểu được cái con đường, tự đắc, khinh thị đáng Tạo Hóa! Đã nhờ Ngài để mà sống nhưng mà chửi Ngài và phản kháng Ngài. Nhờ bạn chúng ta mới tu, chúng ta mới hiểu, chúng ta mới sáng suốt, lại trở lại phản bạn! Nhờ đạo chúng ta mới thấy ta và không xử dụng đạo tâm là chính chúng ta là người phản đạo! Bên ngoài là phản đạo, trong tâm thì phản mình! Làm sao chúng ta sáng suốt được! Cái bản chất dâm hèn đó làm sao chúng ta có thể xử dụng trong thời đại văn minh này! Không nên xử dụng các bạn ơi bỏ nó đi! Các bạn phải hi sinh tánh hư tật xấu, các bạn mới xây dựng được phần sáng suốt sẵn có của các bạn, tu bổ sửa chữa sự khiếm khuyết sẵn có của các bạn. Chính các bạn đã tạo ra hư, các bạn đã xử dụng quá nhiều trong chỗ không cần thiết! Cho nên làm cho tâm thức các bạn rối loạn, la Trời mà Trời chẳng giúp! Chửi họ thì họ chẳng thương! Đó, ở cảnh đời các bạn thấy chưa? Sự nghiêm trang các bạn phải như vậy nhưng mà các bạn đã xử dụng trong nguyên lý độc tài mà tạo ra nghiêm trang! Đó là sự tăm tối! Mọi người sẽ lần lượt xa các bạn và từ bỏ các bạn thì các bạn mới thấy rằng: bơ vơ trong giờ phút lâm chung Lúc đó các bạn thấy rằng: Tình thương giả tạo của các bạn là một khám tù và giam hãm phần hồn các bạn mà thôi! Các bạn không tự cứu thì chẳng ai cứu các bạn! Các bạn phải hiểu điều đó! Ngày hôm nay chúng ta tu là chúng ta tự cứu và tự ăn năn, sửa chữa sự tăm tối ngu muội sẵn có của chính chúng ta chớ không ai là người có quyền can thiệp và sửa chữa chúng ta. Cho nên cảnh đời đã giáo dục chúng ta! Ta đã tiến từ giai đoạn một, chúng ta thấy rằng: ôm cái xác gồ ghề, ngu muội, thiếu sáng suốt! Chấp nhận đi, để thấy sự sáng suốt và để trở về một tâm linh siêu diệu!

Lúc đó các bạn bằng lòng học nhẫn ở thế gian, hòa ái tương thân trong tình thương xây dựng! Tôi học hỏi rất nhiều nơi các bạn! Với những bản chất vô minh đã giáo dục chúng tôi, chúng tôi nguyện không tái

phạm những đường lối mà các bạn đã công hiến, nhưng chúng tôi nhờ các bạn tìm phần sáng suốt, thì phần sáng suốt này chúng tôi phải đóng góp cho các bạn! Dù các bạn ngày nay không nghe, không hiểu, nhưng mà một ngày nào đó, các bạn nằm trên giường bệnh rồi, các bạn mới thức tâm!

Đây là hành giả đã thực hành, mới có kết quả, mới nhấn nhủ cho chúng ta đôi lời để chúng ta tự tu tự thức! Cho nên bạn đạo khắp năm châu nên sớm thức giấc, trở về với chánh giác, chính ta phải hiểu ta nhiều hơn! Ta phải cố gắng tìm ra ta trong thanh tịnh và sáng suốt! Cho nên chúng ta đã có một phương pháp tu thiền, cả thế giới đã phát hiện nhiều pháp tu thiền, nhiều môn phái khác nhau, cũng đem lại sự ổn định cho tâm linh! Cho nên chúng ta thấy pháp nào thích hợp, chúng ta có thể nghiên cứu, khai triển, khử trừ; lưu thanh, tự chủ khai triển tới vô cùng! Không phải ôm lấy một pháp mà thành đạo! Pháp nào cũng là hay, tùy duyên độ hành, chứ không phải giúp cho cái bọn có tiền, ghét cái bọn nghèo, không phải vậy! Tỷ phú đi nữa cũng hít vô thở ra, cũng như thằng ăn xin ngoài đường Cọng cỏ cũng hít vô và thở ra mới có sự sống hiện tại, đừng tự xưng và công cao ngạo mạn, đừng xưng ta là học giả, ta là thiên tài, ta là địa vị cao, rồi chê những người tu học, mà tạo sự tằm tối cho chính mình, quên sự công bằng của Thượng Đế đã ân ban, đáng Tạo Hóa đã ân ban, là một điều đau khổ vô cùng!

Cho nên thiên lực của các bạn đã mất, tâm lực của các bạn càng ngày càng suy yếu, địa lực sẽ thu hút các bạn! Hỏi các bạn đi đâu? Từ sự quyết định cuối cùng của các bạn, thì chỉ đi địa phủ mà thôi chứ không có ông tiên ông Phật nào giúp các bạn được hết! Nếu giúp được chúng ta, Ngài đã đem chúng ta lên niết bàn rồi, Ngài đã đưa chúng ta tới thiên đàng rồi, cần gì chúng ta phải tu học, phải hành pháp để làm gì! Chúng ta hành pháp để thấy tội của chúng ta và thấy sự tằm tối của chúng ta và giải tỏa sự tằm tối của chính chúng ta! Và thấy sự trì trệ của chúng ta và vun bồi dũng chí sẵn có của chúng ta, mới tiến tới mà thôi, chứ chẳng ai giúp chúng ta bằng chúng ta tự giúp!

Cho nên các bạn thấy rõ rồi, sự gánh vác đương nhiên chủ nhân ông phải chịu trách nhiệm, chủ nhân ông phải gánh vác, chủ nhân ông phải thực hành mới đạt pháp. Còn nếu chủ nhân ông không thực hành thì không bao giờ đạt pháp! Rồi cứ bày biểu vạn linh ở dưới chửi la thiên hạ, gay cán với thiên hạ. Đó là tà đạo đó bạn ơi, đó là bàng môn đó bạn ơi! Cho nên bạn đừng có thấy rằng lời nói xữ dụng của các bạn khinh thị một người khác đó là chơn đâu! Không! Chính bạn là tà!. Cho nên khi chúng ta kính yêu và chúng ta phải hòa tan với mọi trạng thái chúng ta mới thấy rằng: hột cát cũng đang giáo dục chúng ta, con kiến đang bò dưới đất nó cũng có dũng chí hơn chúng ta, chúng ta phải học! Cọng cỏ đang phấn đấu trong chu trình tiến hóa của chính nó cũng đang giáo dục chúng ta! Cái cây sừng sờ đang than ván với chúng ta và trong lúc chúng ta khen tặng, đây là cây đẹp, lá xanh nhưng mà cái khổ của nó các bạn đâu thấu hiểu được! Tại sao các bạn không thấu hiểu được? Vì các bạn không có thanh tịnh, các bạn không thấy cái cơ duyên học hỏi của chính chúng nó, phải chịu đựng! Mà cái cảnh đó chúng ta đã qua rồi! Ngày nay chúng ta mới hội tụ, làm chủ được vạn linh trong cái tiểu thiên địa này thì chúng ta vinh hạnh vô cùng và sự gánh vác chúng ta phải nặng nhọc hơn chúng nó.

Cho nên chúng ta phải trở về với tâm thức sẵn có, chúng ta đã làm cha làm mẹ, đã gánh vác qua một giai đoạn rồi, bây giờ không chịu gánh vác vạn linh trong tiểu thiên địa này, rồi ai chun vô đó gánh vác cho các bạn? Đã học ở trường đời tại sao không xữ dụng cái nguyên lý của trường đời và trở về với trường đạo sẵn có của chính chúng ta? Ai tạo sự khổ cho chính chúng ta? Phải ta không? Phải sự sai lầm của chính mình không? Càng ngày càng lớn tuổi rồi, chúng ta mới thấy rõ sự sai trái, sự trì trệ, sự lo âu bất chánh và thực hiện những điều bất cần thiết. ngày nay tôi mới suy đồi, tôi mới lụn bại, tôi mang một cái bệnh nan y chứ không phải rằng các bạn tưởng là khoa học có thể cứu các bạn đâu! Không đâu! Không cứu được! Một phần nào nhưng mà chính bạn là người cứu tâm bệnh của các bạn! Muốn được siêu thoát phải cứu tâm bệnh. Mà chỉ Thượng Đế mới là y sĩ toàn năng. Nếu chúng ta hướng thượng tới Ngài thì sự may mắn có rồi và chúng ta sẽ được học hỏi và chúng ta sẽ được học nhẫn học hòa trong cơn thử thách hiện tại,

để sửa chữa cái tâm bệnh của chúng ta. Y sĩ thứ nhất là chính ta cứu ta! Y sĩ toàn diện là Thượng Đế ân ban cho chúng ta phần sáng suốt để tiến tới giải thoát, cứu rỗi phần hồn!

Những điều ngày hôm nay tôi nói với các bạn, bằng bạc trong tâm thức, đều là thực chất! Chính tôi ở trong đó, tôi ở trong tình cảnh đó, tôi ở trong bản chất đó và tôi đã thoát ly nó! Và tôi nhờ nó ngày nay tôi mới hiểu đạo. Vậy các bạn nhân cơ hội này để nhờ nó, để hiểu đạo và tương lai các bạn phải trở lại để cứu những phần tăm tối đó! Chứ đừng có kỳ thị nó, đừng cho nó là ngu hơn chúng ta! Chính chúng ta mới thật sự là ngu mà thôi! Chúng ta bằng lòng chấp nhận, chấp nhận cái cảnh ngu, học nhẩn học hòa. Chúng ta nhỏ nhất, để học mãi mãi và tiến mãi mãi thay vì chúng ta to lớn, sừng sờ giữa rừng thông, để làm gì? Không có khai triển nổi! Thân như con trâu mà có roi đánh mới biết đi! Đó! Các bạn thấy không? Hai chân không biết tiến triển thì trở thành bốn chân, bốn chân không biết khai thông trở nên loài người thì trở thành con thú bò lết mà thôi! Nó cũng có tâm linh, nó cũng biết sự âm no, sự đói no, nó cũng biết đi tới và cũng biết thụt lùi, hỏi có khác gì chúng ta không? Cái phần xảo trá của nó đã mất và nó trở về với đại nguyên, chỉ thực hiện, chỉ chờ ngày hi sinh cả thân xác để mong được tiến hóa trở nên loài người!

Cho nên chúng ta phải lập hạnh hi sinh, phải bỏ tánh hư tật xấu, bỏ cái tánh ghen ghét nhỏ mọn, tăm tối trì trệ mới trở về cái phần sáng suốt sẵn có của chính chúng ta! Cho nên chúng ta tại sao chúng ta quý yêu Đức Phật? Ngài học từ bi và thực hiện từ bi! Còn chúng ta chưa học từ bi, không chịu học từ bi, làm sao chúng ta xưng danh là một đại nhân tại thế? Rồi nói tôi có tiền là đủ rồi, tôi có quyền thế là đủ rồi, đâu có đủ các bạn ơi! Các bạn có quyền thế bằng Thích Ca không? Không bằng một góc, không sánh bằng một góc của Thích Ca! Nhưng mà Ngài đã trọn quyền, chính trị cũng phải bỏ!

Lời nói người một câu là biết bao người phải nghe nhưng mà phải tâm cái mồm để tu học! Hỏi chứ chúng ta giỏi ở chỗ nào? Hay ở chỗ nào? Mà dám phê phán người khác? Rồi kỳ thị người khác? Hỏi chứ các bạn đã kỳ thị người khác được chưa? Chính các bạn đã kỳ thị các bạn, các bạn đã tăm tối, những kế hoạch các bạn đã viết ra, đã nêu ra và đã xây dựng để làm chuyện này chuyện kia chuyện nọ, đều là hư ảo và không thành đạt ở tương lai! Tôi dám bảo đảm cho các bạn bao nhiêu đó! Cho nên chúng ta phải trở về với tâm thức! Đức Thích Ca biết bao nhiêu kế hoạch trong bàn tay, trong dinh thự của Ngài nhưng mà Ngài phải từ bỏ ra đi, không cứu được, không cứu được Ngài mà chẳng cứu được dân! Cho nên Ngài phải lo tu học để thiết quần. Cho nên hành trình tiến hóa của chúng ta mọi người phải bị sự kích động và phản động và cái phản trắc nó lôi cuốn các bạn và làm cho các bạn càng ngày càng trì trệ.

Vì thế cho nên tôi nhắc các bạn nên trở về với chánh giác, tu học, mới khai triển được! Tâm linh chúng ta là vô cùng, tâm linh chúng ta là cởi mở và sống động, tâm linh của chúng ta lúc nào cũng hòa đồng! Chúng ta có tình cảm, càng xây dựng tình cảm chúng ta tiến hóa hòa ái tương thân, chúng ta lại càng yêu mến đấng Cha Trời, thấy rõ Ngài đã vì ta, ở trong ta và bàn bạc với chúng ta!

Thành thật cảm ơn sự hiện diện của các bạn ngày hôm nay, đồng chung tham thiền trong giây phút thiêng liêng này./.

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 1

LỄ TƯỞNG NIỆM 50 NĂM LIÊU ĐẠO CỦA ĐỨC TỔ SƯ

Chủ nhật ngày 19 tháng 11 năm 2017 LỄ TƯỞNG NIỆM 50 NĂM LIÊU ĐẠO CỦA ĐỨC TỔ SƯ đã được tổ chức tại Trụ sở Xây Dựng. Với lòng thành kính tri ơn Đức Tổ Sư, 170 bạn đạo đã về đây tạo thành bức tranh sum họp sống động đầy tình Đạo, một kỷ niệm đẹp đi vào ký ức của mỗi người đến tham dự.

Sáng nay bầu trời trong veo , một chút lạnh như đang ở mùa xuân. Từ nhà tôi tới Trụ Sở Xây Dựng chỉ mất chừng 10' nên chỉ thoáng một cái là đến nơi... những người con Vô Vi đang hướng về

Trụ Sở Xây Dựng để cùng tham dự ngày LỄ TUỞNG NIỆM 50 LIỄU ĐẠO CỦA ĐỨC TỔ SƯ. 50 năm là con số đủ để thấy sự phát triển bền vững của PLVVKHHBPP, những gì chúng ta đã nhận được đã nói lên sự siêu diệu của PLVVKHHBPP đã trả lời câu hỏi của Ngài

" ĐÓ AI BIẾT LÃO LÀ AI?

NGƯỜI TRONG VỮ TRỤ HAY NGOẠI CÀN KHÔN. "

Năm nay HAHVNC tổ chức ngày lễ này tại Trụ sở Xây Dựng để tránh cái lạnh cuối thu cho các vị cao niên. 160 hoa cài áo được tôi mang tới Trụ Sở, đó là một tập hợp yêu thương, đầy niềm vui khi Hồng Đức, Bảo Khanh, Thy Anh, Ánh Minh đã đến nhà tôi trưa hôm qua để cắt tỉa, kết hợp những hoa lá cành sao cho thật xinh để sáng nay cành hoa trắng nhỏ bé xinh tươi sẽ được cài lên áo bạn đạo đến tham dự ngày lễ Tưởng Niệm. Đây là món quà nhỏ mà tôi muốn gửi đến bạn đạo thay cho lời cảm ơn những người đã và đang cùng tôi trên con đường trở về nguồn cội. Tôi rất vui vì sau khi lần đầu tôi bất ngờ nghĩ đến việc phát tâm làm những bông hoa cài áo này nhân ngày LỄ TUỞNG NIỆM ĐỨC THẦY LẦN THỨ 8. Tôi đã được các bạn đạo hân hoan đón nhận và các bạn đạo nhỏ nhiệt tình ủng hộ, đã tình nguyện giúp tôi làm công việc này cho những ngày lễ TUỞNG NIỆM TỔ THẦY hàng năm. Mỗi một công việc phục vụ cho đạo dù lớn hay nhỏ đều mang đến cho chúng ta niềm hạnh phúc. ... Và đây cũng chỉ là sự phụ trợ mà thôi vì có thì thêm vui, thêm phần sinh động mà không có cũng không sao. Cái chánh là... là rất nhiều thứ, phải cần rất nhiều người chung sức thì mới tạo thành một ngày lễ trọn vẹn đầy ý nghĩa. Từ khi tham gia vào Hội tôi càng thấy thấm thía, càng yêu mến những người bạn đã âm thầm làm việc cho tôi biết bao niềm vui đầy yêu thương suốt mấy mươi năm qua. Đến nơi tôi thấy Anh Tám và một số bạn đạo thường xuyên phục vụ cho Hội đã đến trước, tiếp đó là nhóm bông hoa của tôi và các em cũng là Ban tiếp tân chào đón Bạn đạo. Nhìn các em, các cháu gương mặt thật vui khi được cài bông hoa nhỏ lên áo bạn đạo mới tới làm tôi cũng hạnh phúc theo. Tuy chỉ là một bông hoa nhỏ nhưng chứa đầy yêu thương, hình ảnh dễ thương làm sao. Và nó bất ngờ được cài lên áo Anh chị Lạc. Hôm lễ TUỞNG NIỆM ĐỨC THẦY lần thứ 8, chị Lạc có nhờ bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho anh đang nằm trong bệnh viện. Hôm nay tới đây anh chị cũng không biết là ngày lễ Tưởng Niệm Đức Tổ Sư. Anh Lạc tới chỉ vì muốn cảm ơn Tổ Thầy đã cứu độ. Anh vừa khóc vừa nói những lời nói của người từ cõi chết trở về, thấy được sự siêu diệu của Đạo Mẫu của Tổ - Thầy đã gây xúc động đến những người có mặt mà nhiều nhất là ông xã tôi vì anh đã từng sống trong hoàn cảnh này, từng chịu ơn Thầy Tổ đã ban ân cho anh được sống còn mà lo tu hành. Năm mươi năm ngày LỄ TUỞNG NIỆM ĐỨC TỔ SƯ đã thật cảm động đầy nước mắt được khai diễn thật bất ngờ. Sự màu nhiệm của PHÁP LÝ VÔ VI KHOA HỌC HUYỀN BÍ PHẬT PHÁP vô cùng vi diệu, đầy màu nhiệm đã được những nhân chứng sống kể lại đã làm cảm động hồn người nước mắt cứ tự nhiên mà rơi mãi. .. Vậy nên chương trình hôm nay Múa Lân sẽ là phần thứ hai và thứ ba khai mạc buổi lễ của HT, tiếp theo là phần đọc tiểu sử và 2 bài thơ LÃO LÀ AI? VÀ NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT của Đức Tổ Sư. Năm nay chúng tôi được xem một video ghi lại chuyến viếng thăm Mộ Đức Tổ Sư trước khi đến dự Đại Hội NGŨ UẨN GIAI KHÔNG ở Malaysia của một nhóm BÐ ở Trụ Sở Xây Dựng và BÐ Việt Nam. Tuy đoạn phim chỉ chừng 15' nhưng cái cảm giác dạt dào, miên man ... tôi không biết diễn tả làm sao cho hết .. bởi trong tâm tôi, đời sống của chúng tôi luôn có sự hiện diện của Ngài thì làm sao mà có sự chết, có lăng mộ? Nhưng đây là sự thật, và cũng đâu phải tôi không biết điều này nhưng sao lạ vậy? hay vì những người trong đoạn phim này đều là những người thân, người bạn lâu năm họ đã và đang cùng tôi trên con đường tìm về cội nguồn ... tôi ước mong sẽ có cơ hội viếng thăm nơi chốn này. Năm nay BTC muốn dành thời gian cho phần phát biểu cảm tưởng. Anh Ba Đức được đề nghị bởi anh là người có công xây lăng mộ của Đức Tổ Sư. Tôi đề nghị thêm người nữa là anh Lộc bởi tôi biết rất rõ đời sống của anh từ sức khỏe đến tâm linh đã được Đức Thầy và Đức Tổ Sư trì độ. Sự vận hành Ban Cho và Nhận Được trong cõi Huyền Vi quả là quá siêu diệu. Đức Tổ Sư đã đến với chồng tôi trong giấc mơ từ giây phút đầu tiên khi anh tỉnh dậy sau ca giải phẫu. Nhưng điều này theo ngày tháng đã không là giấc mơ mà chính là sự màu nhiệm trong cõi Huyền vi luôn được tiếp nối trong cuộc sống của người thực hành theo PLVVKHHBPP mà Đức Tổ Sư đã khai sáng. Và sáng nay anh Lạc đã bất ngờ tới đây để nói những gì mình vừa được chứng nghiệm trong tâm hồn khi được sống trong cõi Huyền vi này sự nối kết đã làm anh thật sự thức giấc

để hiểu đời là vô thường, hiểu được sự mầu nhiệm của Pháp Lý. Chúa có nói : " Phước cho những kẻ không thấy mà tin." Vậy đã thấy, đã tin đã sống trong niềm tin mà không nói thì quả là lỗi đạo. Hôm nay trong phần phát biểu cảm tưởng về, kể lại cuộc đời mình từ khi có đạo, có được PLVVKHHBPP lại cộng thêm sự đồng cảm với anh Lạc đã làm anh Lộc xúc động đến nghẹn ngào trong từng câu nói. Từ trước đến giờ chỉ mình tôi thay anh viết những gì anh nhận được. Đây là lần đầu anh đứng trước bạn đạo mà kể về sự hiển linh của Đức Tổ Sư khiến cho anh Tâm xúc động nói lên tâm tư của mình : " Tôi cũng đã mở tim nên tôi hiểu mà không bao giờ nói, hôm nay Lộc nói làm tôi phải nói, tất cả là sự thật. Các bạn cứ tu đi, khi hữu sự Tổ - Thầy không bỏ một người nào hết. " và đặc biệt hơn nữa là khi tôi nhận được 4 câu tôi của chị Lưu Tâm vừa cảm tác nhờ tôi đọc. Bốn câu thơ thật hay đã gom trọn ý nghĩa của ngày lễ TUỞNG NIỆM 50 LIÊU ĐẠO CỦA ĐỨC TỔ SƯ :

GIỜ TỔ HÔM NAY NHẮC NHỞ HÀNH
TỔ LUÔN ƠN ĐỘ CHUYỂN TÂM THANH
VÔ CÙNG THƯƠNG QUÍ AI HÀNH PHÁP
VI DIỆU HUYỀN LINH CỎI PHẬT THANH !

Tiếp theo đó là hai ca sĩ tí hon của gia đình Lasvegas đã hát tặng bạn đạo bài hát " Hãy Niệm Phật Đi " đầy ý nghĩa. Kết thúc chương trình là lời cảm ơn của phó HT. Sau khi thiền là phần cơm trưa đã được chuẩn với sự phát tâm của nhiều bạn đạo nên thức ăn thật phong phú, cộng thêm những gương mặt đầy niềm vui trách yêu là : " anh Lộc nói cảm động quá, làm tôi khóc ướt cả áo. " thật là dễ thương.

Đó là tất cả những gì đã diễn ra trong ngày Tưởng Niệm 50 LIÊU ĐẠO CỦA ĐỨC TỔ SƯ . Con thành tâm cảm tạ Chư Vị Bề Trên, Đức Tổ sư, Đức Thầy đã ân ban cho chúng con một siêu diệu pháp. Cảm ơn HAHVVNC và tất cả các bạn đạo đã đến tham dự. Xin chúc các bạn đạo TÂM THÂN AN LẠC - ĐẠO QUẢ VIÊN THÀNH.

Nam Mô A Di Đà Phật Vạn Vật Thái Bình.

Kính bái. .

Lâm Huỳnh Mai (Ca)

Ngày 23 tháng 11 năm 2017

BẠN ĐẠO VIẾT BÀI 2

Hemet, ngày 20 tháng 11 năm 2017

Kính gửi về Tuần Báo Phát Triển Điện Năng:

Thưa các bạn,

Năm nay lễ giỗ của Đức Ông Tư được Ban Chấp Hành của Nam Cali tổ chức tại Trụ Sở Xây Dựng Vô Vi.

Chúng tôi được cho xem lại những hình ảnh của các quý anh chị em trong Vô Vi về thăm quê hương và ra mắt làm lễ trước mộ Đức Ông Tư. Những hình ảnh đó làm cho tôi nhớ lại lời của Đức Thầy: "Ông Tư là phải xây LĂNG".

Lễ xong, chụp hình lưu niệm, ăn trưa rồi chia tay ra về. Có một bạn đạo trẻ của Vô Vi nói với tôi rằng : "Chú phải chia sẻ nhiều thêm nữa những gì chú biết về Đức Ông Tư và Đức Thầy để tụi em hiểu nhiều thêm về Vô Vi ." Tôi nói được, có dịp sẽ kể và nói nhiều hơn, biết thì không có biết gì nhiều nhưng mà kỷ niệm thì nhiều lắm.

Hồi nhỏ tôi được bố dẫn đến Ông Tư cho xem bói, coi tử vi. Tôi nhớ lại lúc đó có một cậu thanh niên dẫn Ông Tư đi ra, Ông Tư nói với ba tôi về cuộc đời của tôi như là: tình duyên, gia đạo và sự nghiệp ... và nhiều chi tiết rất chính xác. Vì vậy mà tôi biết được Ông Tư đoán chuyện như Thần, tiên tri như Thánh... Lời nói của Đức Ông Tư như đinh đóng cột, không sai chạy vào đâu được. Ban đầu tôi không biết đó là Đức Ông Tư, sau này nhờ những hình ảnh mà bạn đạo đem qua từ Việt Nam, những hình ảnh đời

thường của Ông Tư trình chiếu vào các dịp lễ giỗ trên Thiền Viện Vĩ Kiên làm cho ký ức nhớ lại đó là Đức Ông Tư. Viết đến đây tôi cảm thấy rất hạnh phúc và thông cảm với anh Đoàn Phước Lộc, gặp Đức Tổ Sư của mình mà cũng không biết, không nhận ra. Kỳ diệu. Trường hợp của anh Lộc cũng rất hy hữu. Chuyện đời và đạo của Vô Vi nó ly kỳ lắm, không thua gì Phong Thần, Thủy Hử, Tam Quốc Chí đâu. Có dịp sẽ kể nhiều hơn.

Bây giờ về đạo của Vô Vi như tôi biết và chia sẻ lại với các bạn trẻ, nghe bằng Thầy cho nhiều, hành pháp siêng năng thì sẽ thấu đáo. Còn theo sự hiểu biết của tôi: Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp đã chảy qua 3 giai đoạn và 3 thời kỳ như sau:

** Giai đoạn thứ nhất là của Ông Cao Minh Thiền Sư và Ngài đã để lại cuốn "Tiên Phật Hiệp Tông Chơn Giải" nói về cách tu hành luyện đạo của người xưa. Đó là tài liệu tu học quý hiếm (đồ cổ quý hiếm) chỉ là nhân chứng không còn là thầy dạy, để dành tham khảo thì là nhưt.

** Giai đoạn thứ hai của Đức Ông Tư. Cái pháp được chỉnh sửa lại một tí, một chút thôi cho nó phù hợp với thời đại văn minh, dễ làm, dễ hiểu, bớt rườm rà. Đức Ông Tư để lại nhiều quyển sách nhưng tôi chỉ mới đọc và nghiên cứu cuốn Kinh A Di Đà chú giải và Sám Tu Hành tập I. Đối với tôi Kinh A Di Đà chú giải của Ông Tư như cuốn "Y Học Toàn Thư" vì Đức Ông Tư dùng "ĐIỀN" mở xẻ hết toàn thân từ đầu đến chân, Tứ Quan, Lục Phủ, Ngũ tạng Tâm Can Tỳ Phế Thận không bỏ sót chỗ nào. Y như học làm bác sĩ ở ngoài đời, người ta đem mổ cái xác ra để học, học về bộ phận nào thì mổ xẻ bộ phận đó ra mà tìm hiểu, mà học. Tâm linh cũng vậy. Nguyên lý là một. Còn Sám thì ôi thôi, mê lắm, Ông Tư nói đâu có đó. Lấy ví dụ như Sám Tu Hành quyển I:

Trăm năm bia đá cũng mòn

Ngàn năm bia miệng vẫn còn trơ trơ

Khiến nên "Hậu" tỏ vắn thơ

Kể cho bạn rõ huyền cơ nhọc nhằn

Bia đá mòn, chớ chuyện mà Ông Tư nói trong Sám vẫn còn trơ trơ, không chạy đi đâu được. Còn những chữ, những câu trong ngoặc kép "Hậu", vừa là tên, nhưng cũng là chuyện sẽ diễn ra sau này "hậu sự".

Khi người tu mà đã nói ra được cái đạo lý của Trời Phật thì đã qua nhiều cảnh nhiều màn éo le, khổ sở lắm, rồi mới nói ra và kể lại cho chúng ta nghe. "Huyền cơ nhọc nhằn" không phải dễ ăn dễ nói đâu các bạn. Như câu:

"Hậu" đây chỉ bảo rõ ràng

Đa mang trần thế phải mang lấy sầu

"Chẳng nên" chặt tóc cạo đầu

Tu tâm dưỡng tánh để cầu đạo Tâm

Đó bạn thấy chưa? Tràng giang đại hải, nói điền 3 ngày đêm vẫn chưa hết. Đây mới có tập I. Tu Tâm Dưỡng Tánh theo nhà Phật. Rồi còn Kiến Tánh Thành Phật, nhiều công chuyện lắm ... hạ hồi phân giải.

** Bây giờ nói qua giai đoạn của Đức Thầy. Đức Thầy tu và được đặc pháp có nhiệm vụ truyền pháp như tôi có trình bày chia sẻ qua các bài viết trước. Chủ trương và đường lối tu học của Đức Thầy là:

Nhịn nhục tối đa, hạ mình phục vụ như Thượng Đế đã và đang phục vụ chúng sanh, Quang Minh Chánh Đại, Bình Đẳng Tương Giao. Hợp Thức Hòa Bình xây dựng cho chung. Tận Hưởng Thái Bình, Vô Sanh Bất Diệt, Trường Tồn Phát Triển vô cùng vô tận... Đức Thầy đã hoàn thiện cái pháp về với Thượng Đế. Đức Thầy nói: "Thượng Đế cần người biết giúp đỡ và thương yêu mọi người, chứ không cần người biết tu thiền niệm Phật tối ngày mà mỗi lần mở miệng là chê bai và trách móc người ta."

Kính chào các bạn.

Quý thương

Bành-Chí (San Diego)

HƯỚNG TÂM CẦU NGUYỆN

Xin quý bạn đạo hướng tam cầu nguyện cho Ông NGUYỄN ĐẮC (là thân phụ của bạn đạo Nguyễn Đăng Hải) mất ngày 17/9 tại Phan Rang Tháp Chàm thọ 98 tuổi được siêu thăng tịnh độ.

Xin cảm ơn quý bạn đạo

Cháu nội Nguyễn thị Bích Ngân (Phan Rang- Tháp Chàm) kính báo